

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

احمد پوپل
۱۲ جون ۲۰۲۰

آیا واقعاً امپریالیست ها به حقوق بشر احترام دارند؟

این مجسمه «ادوارد کالستون» در مرکز شهر «بريستول» که در سال ۱۸۹۵ نصب گردیده بود.

آقای «ادوارد کالستون» نه مخترع بود و نه کاشف تا بدینوسیله از خدماتش تقدیر می شد. وی یکی از تاجران برده بود که در شرکت رویال افریقا که انحصار تجارت برده، طلا، نقره و عاج در سواحل غربی افریقا را داشت همراه خاندان سلطنتی شریک برده فروشی بود. شرکت رویال توسط پادشاه «چارلز دوم» و برادرش «جیمز» نوکِ یورک و تاجران دیگری تشکیل گردیده بود. «ادوارد کالستون» به خاطر ددمنشی هایش علیه برده ها به سرعت به هیأت مدیره شرکت رسید و از سال ۱۶۸۹ تا ۱۶۹۰ معاون فرماندار و بالاترین مقام اجرائی شرکت بود.

غربی ها وقتی در سواحل افریقا پای گذاشتن دسته هائی جهت شکار و آدم ربائی افریقای ها تشکیل دادند. آنها با سلاح آتشین مسلح بودند و به صورت گروهی و با قایق های زیادی ابتداء تنها در سواحل شبانه پیاده می شدند و ماهیگران بی دفاع و فرزندان شان را می دزدیدند. پاپ ها و کلیسا هم از تجارت برده سود می بردند و برای برده سازی افریقای ها مانند دوران اسلام و ملا های داعشی فتوا صادر می کردند.

برده ها از افریقا در کشتی هائی که به نام تابوت مسمی بودند، به مقصد انتقال داده می شدند. چون برده ها را در فضای بسیار تنگ در زیر کشتی جای می دادند بسیاری برده ها که در هوای آزاد زندگی کرده بودند در این کشتی ها زنده نمی ماندند و اجساد شان به دریا انداخته می شد. برده های علیل و زنان و کودکان را از مردان جدا می کردند تا آنها را برای کار های دیگر بفروشدند که خانواده ها اولین بار در بنادر اروپا از هم جدا می شدند.

وقتی برده ها در بازار های امریکا به حراج گذاشته می شدند صاحبان کشتزار ها و معادن مانند حیوانات دندان های شان را می دیدند و هنگامی که به قیمت توافق می کردند فامیل هائی که هنوز از هم جدا نشده بودند از هم جدا می گشتند.

زمانی که برده ها به امریکا می رسیدند مانند حیوانات فروخته می شدند و بروی کشتزار های نیشکر و پنبه کار می کردند. بسیاری از بردگان را برای جلوگیری از فرار به زنجیر می کشیدند و برای کوچکترین خطا تا حدی شلاق می زدند که بمیرند.

جای زخم‌ها، ناشی از شلاق به دست صاحبش می‌باشد

بعداً برای جلوگیری از فرار در قسمت بالای ران شان مانند مواحشی داغ می شدند و هر برده به نام اربابش مسمی می شد و نام های افریقای شان در هیچ جا درج نمی گردید. به همین خاطر است که سیاهپوستان نام های خانوادگی جانسون و کیندی و دیگر فامیل های برده دار که تا امروز مقام های ریاست جمهوری امریکا دارند را با خود حمل می کنند.

تجار برده افریقائی از بنادری مانند «بوردو» و «بريستول» که عازم افریقای غربی می شدند آن‌ها محموله‌های تفنگ و پارچه خود را در ازای خرید برده به برده فروشان اروپائی می دادند و سپس از اقیانوس اطلس عبور کرده و به امریکا می رسیدند. در آنجا برده‌ها را به فروش می رساندند و سرانجام کشتیهای خود را پر از شکر و پنبه می کردند و مجدداً به اروپا برمی گشتند. در «بريستول» و «بوردو» بانکدارانی که سرمایه‌گذار سفرهای بحری بودند پول های زیادی به دست می آوردند.

مجسمه «ادوارد کالستون» که در ۱۸۹۵ در مرکز شهر

«بريستول» نصب شده بود پس از ۱۲۵ سال در ماه جون ۲۰۲۰ در اعتراض به کشته شدن « جورج فلوید» توسط پولیس نژاد پرست و فاشیست امریکا توسط مردم سرنگون شد و به رودخانه «بندر ستول هاربر» انداخته شد. بعد از تخریب مجسمه توسط مردم چون امپریالیست ها دست شیطان را از پشت بسته اند شهردار شهر « بريستول» گفت این مجسمه باید زودتر از این برداشته می شد وی وجود مجسمه تاجر برده را توهین به مردم شهر « بريستول» دانسته و «ادوارد کالستون» را یک قاتل دانسته و گفت از سرنگونی مجسمه احساس تأسف نمی کند

در زمانی که « کالستون» معاون فرماندار و بالاترین مقام اجرائی شرکت رویال بود این شرکت حدود ۸۴۰۰۰ مرد، زن و کودک افریقائی را که به عنوان برده دزدیده بودند به کارائیب و سایر نقاط امریکا، منتقل کرد. از این تعداد ۱۹۰۰۰ نفر در حین سفر جان خود را از دست دادند. برده‌ها برای کار ارزان در مزارع تنباکو و شکر فروخته می شدند، زیرا خریداران برده باور داشتند که افریقائی‌ها برای کار در چنین مزارعی مناسب تر از هموطنان خود شان هستند، چراکه آب و هوای این مزارع به آب و هوای غرب افریقا شباهت دارد. به علاوه استفاده از بردگان افریقائی ارزانتر از به کارگیری خدمتکاران یا کارگران روز مزد بودند.

مجسمه «هانس اسلون» یکی از نمادهای برده‌داری، در میدانی به همین نام در لندن که تا هنوز تخریب نگردیده است آیا شهر دار لندن از تخریب این مجسمه مانند شهردار شهر «بريستول» خوشحال می شود یا نه؟